

Jørgen Thomsen, lögtingsmaður

Var tað ikki ivasamt at lata konkurrentar gera tarakanningarnar?

Jørgen Thomsen setir spurnartekin við, um nóg nógvar royndir eru gjørdar í samband við sjálvan taran. Og visir á, at virkið var við at vinna á trupulleikunum, tá tað varð latið aftur.

Eltri øllum at døma verður alment virkið á haldi nó selt, og hvussu lætta tess so verður, er næturliga ivasamt. Kanningar hava verið gjørdar av monnum, ið dagliga starvast í hesi vinnu yvir í Noregi.

Núðarstøðan hjá hesum kanningarmonnum er millum annað hon, at eini óttu er fyri, at nóg mikið verður av fávøro til aignatframleiðslu.

Hetta, at man biður hesar menn gera kanningar, er helst nakkað fleiri seta ivaspurningar við, tí teir eru «konkurrentar» just til hetta virkið, sam-

bært teir uppihanga ið eru.

Ikki nýtt einum at gerast tættuliga gamal útán at gera tess royndir, at handilsskapur er grótharður.

Við hesum royndum fyri eygað verður áannað, at einum virki, ið kundi hús 20-30 arbeidsplassum, verður lokað fyri neyvan nakrantíð aftur at framleiða taradróttir.

Spurningurin má tí verða hann: eru nóg nógvar royndir gjørdar í samband við sjálvan taran, og eru nóg nógvar royndir gjørdar fyri at bjarga einum stórum

arbeidsplassi í Eysturoy? Einum virki, ið varð grundað á eina ráveru, ið annars ikki verður nýtt á naitran hátt í dag.

Tað er týðuligt, at eitt virki, ið fer undir eina so særstaka framleiðslu, ið her er talan um, má koma at meta nógvar teknisk-una trupulleikum.

Við at lesa grein í Dimmalætting frá 26. nov. har ein, ið just hevur starvast við hetta tiltak, greiður frá støðuni í samband við at teir vóru royndir at lokað virkið, eisini ivin, um rætt er farið fram hótið hesum virki.

Sagt verður, at grundin til, at teir máttu loka, var millum annað vánalig økonomisk ráðgeving í Føroyum, og at teimum varð notað rakstrarstøði uppá 1,5 milliónir, og lán til meirfugur uppá eina millión yvir eitt ár.

Nogvar hava royndirnar verið gjørdar í hesum samfelag við støði frá tí almenna, og nógvar verður stuðulin latin til okkara vinnulív, til gagns fyri okkum øll.

Tí hevur ein líka sum lensku av, at her hevur verið nýttur annar framferðarháttur enn í nógvarum øðrum fornum.

Toss ein við teir menn, ið hava verið við at trola eftir tonglum, standa teir heilt máleivni, og skilja einki av nokrum, tá ið sagt verður, at eingin moguleiki er fyri at fáa nóg mikið av tara, tí at tarin er tættuliga nógur, og at hann gror tættuliga skjótt upp aftur, um hann verður skorin.

Sagt verður frá, til dømis, einum øki á Lambavík, ið varð ruddar, og eitt ár aftan á var økið fullt av nýggjum tonglum,

ið vóru umleið ein og ein hálvan metur bøg.

Ongastaðni verður upplýst, um hesi nýggi tarm inniheldur nektur góð evni, um her var nóg aignat ella ikki. Annars vilja somu menn vera við, at hesi tarin var sera góður og innihelt aignat í størri man enn hin gamli tarin.

Hvat er nú veruleikin í hesi sorgarsøgu, ið nú tykist at nærkast enda sinum, og fer í søguna.

Er veruleikin hann, so leiðis sum mennir sjálvir upplýsa.

1) At teir just vóru við at vinna á tekniskum trupulleikum.

2) At gongd var komin á framleiðslu og útflutning av aignati.

3) At innan fyri eitt trý ára skeið hevði hetta virkið hvílt í sær sjálvum, og eftir tað givið avlop.

Her var talan um eitt færoyskt virki, har færoyingar ágrýtnir royndu at starvast fyri at fáa gongd á eina nýggja framleiðslu. Eru vit í hesum føri vitni til, at áhitið er størri á aðrar enn á okkara øgnu?

At meir verður hirtað eftir norskum framleiðarum heitur enn eftir ágrýtnum FØROYING-UM?

Tar atta at slappið at roynd seg eitt trý ára skeið framyvir, sjálvi up hesar tann milliónir skuldu jústast teimum.

Annars er at vóna, at landstýrið keypir ella eygir fyri, at taravirkið á haldi fíkt verður selt til aðra nýtslu.

Um so verður, er vónandi, at úrdráttir úr tara í Føroyum neyvan verður roynd aftur í fyrstu framtíð.

Hvar skal eg fara í dans, mamma?

Dansurin má samskipast, siga umboð fyri tvey av feløgnum, sum skipa fyri dansi

Onkur flenti rístandi við høvðinum, onkur annar ivadist um oyrnir vóru í lagi, men teir var, sum útvarpið segði frá, — dansur varð í trimum stæðum í vikuskiftinum 19.-21. nov. og í øllum stæðum við orkestri?

Ein søgulig hending í Klaksvík.

Tey flestu munda so vera samd um, at hesar nevnan for at rigga serliga

væl. Avmarkað er hvussu nógvi fólk ganga í dans í býnum, og úrslitið heist for at verða, at tannligt varð í øllum stæðum. So varð.

Havt dans í nógvi ár

Uppá spurningin, um tvey av feløgnum Kl. Kappdróttarfélagið og Ungdómsfélagið ikki áttu at sam-

bjørn Jacobsen, leiðari av tí enska dansinum hjá Kl.

— Vit hava í nógvi ár bat almennan dans friggj-kveld og leygarirveld og er tannlín at halda fram við tí Ungdómsfélagið og Kappdróttarfélagið hava jú dans fyr linnu, og tað er ikki meira enn rimuligt, at tvey siga frá, um okkurt serligt er á skruni. Eisini skal ein hava í huga, at hesi feløgini ikki hava

regluligan dans, men bert av og á.

Viðari sigur Steinbjørn: — Fíggarstøðan hjá Kl. er ring. Nakkað av statsstøðungi, sum vit høvdu mentað at fáa, tá vit umbygd hollina, fingi vit ongantíð. Dansurin hevur

tískil verið neyðugur hjá Kl. fyri at beta eitt sindur um fíggarstøðuna.

— Um hini feløgini leggja ov stórt út, og um undirtøkan hjá okkum minskar so nógvi, at tað ikki loysir seg hjá Kl. at hava dans, mugu vit um-

hugsa at steðga dansinum. Vit hava ikki dans, tí tað er so stuttligt, og føla ikki beinleiðis ábyrgd at fara at fundast um sundirhyting av danskvøldunum, sigur Steinbjørn at enda.

Klaksvíkar Kappdróttarfélagið plagar at skipa fyri dansi. Tað er neyðugt við betri samskiping, sigur Signar Jacobsen

— Vit royndu eftir fornum at hava dans og fylgja skrá okkara, sigur Olga Biskopsstøð, Ungdómsfélagnum

— Eg haldi at tað trøngir til við betri samskiping millum feløgini, sum hava dans í Klaksvík, sigur Signar Jacobsen, umboð fyri Kl. Kappdróttarfélag.

— Vit skipa fyri dansi av og á, men plaga vanliga at hyggja eftir, um hini feløgini hava orkestar. Næstseminsta vikuskiftið, haldi eg, var ein stór mis-

skiljing. Hugsatið, at fyrirskipa

ein fund, fyri at fáa betri samskiping millum feløgini, er gott og vit eru avgjørt positivir.

— Vit hava okkara skrá at ganga eftir, og royndu eftir fornum at halda hana. Tí kom tað heldur ódát við, at hini bæði feløgini, sum eisini fyrirskipa dans, vóru við orkestri nettapp hatta vikuskiftið.

— Eg haldi, at tað er eitt

gott hugakot, at feløgini í framtíðini tessa meira saman, soleiðis at vit ikki koma at læva hvørt annað. Vit vilja fegin vera við, at fyrirskipa ein fund, ella á annan hátt lova hendur trupulleika, sigur Olga Biskopsstøð í fírrisbókunum í Ungdómsfélagnum.

Stu.